ANUL IX No. 2658 — EDIŢIA A TREIA — VINERI 11 OCTOMBRIE, 1896

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE

INCEP DE LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
şi se plătesc tot-d'a-una înainte

In Bucureşti la Casa administraţiei
In Judeţe şi Streinătate prin mandate poştale
Un an în Ţară 30 Lei; în Streinătate 50 Lei
Şase luni 15 „ „ „ 25 „
Trei luni 8 „ „ „ 13 „
Un număr în streinătate 20 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZĂ

Adevĕrul

Să te rereşti Romîne de cuiŭ strein în casă!
V. Alexandri

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE

In BUCUREŞTI şi JUDEŢE se primesc numai la ADMINISTRAŢIE

In STREINATATE, direct numai la administraţie şi la toate Oficiile de Publicitate

Anunciuri la pag. IV . . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . . 2,— lei „
„ „ „ II . . . . 3,— „ „

Un număr vechiŭ 20 bani

ADMINISTRATIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 25)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACTIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 25)

O palmă militarizmuluĭ.—ŢARANU LIBERAT DE CASATIE

GHENADIE şi CONSEVATORII

Cestiunea Ghenadie începe din noŭ să preocupe opiniunea publică şi cu drept cuvînt. In adevăr, azĭ cînd partidul conservator a luat în mîinile sale afacerea fostuluĭ mitropolit, azĭ cînd avem toate cuvintele să credem că lupta va fi pusă pe tema anti-regalistă şi a apărăreĭ bisericeĭ ortodoxe faţă de loviturile date de un rege catolic şi anti-romînesc, azĭ, orĭ şi ce om cu bun simţ şi dornic de binele ţăreĭ, trebuĭe să se îngrijească.

Şi acum, maĭ mult ca orĭ cînd, se văd roadele imbecileĭ răzbunărĭ a omuluĭ mic care să numeşte Dimitrie Sturdza. Primul ministru care avea motive de răzbunare în potriva fostuluĭ mitropolit, a căutat să se scape de el prin orĭ şi ce mijloc. A crezut de cuviinţă, că de oare-ce are a face cu un prelat compromis şi pătat, cu un om certat cu morala şi cu legea penală, apoĭ îl va putea îndepărta, chĭar comiţînd ilegalităţĭ.

Rezultatul aceşteĭ neprevederĭ s'a văzut: Ghenadie, mitropolitul îmbogăţit prin facerĭ de rele şi fapte necinstite, Ghenadie care a sfeterisit celebra cristelniţă, Ghenadie a fost prefăcut în sfînt, în martir, în apărătorul religieĭ ortodoxe. Spiritul de dreptate biciuit şi pălmuit prin această tăgadă de dreptate a căreĭ victimă a căzut prelatul necinstit, judecata turcească a duşmanilor săĭ din Sinod, executarea brutală a hotărîreĭ sinodale, sechestrarea celuĭ osîndit la Căldăruşanĭ, toate şicanele, toate manoperile necinstite alcătuite în potrivă-ĭ, aŭ făcut un reviriment în opiniunea publică, uşor uĭtătoare de incorectitudinile omuluĭ, pentru a nu osîndi de cît infamiile ce se comiteaŭ în potrivă-ĭ. Cel maĭ periculos criminal are dreptul să *fie judecat*, şi din momentul cînd nu ar fi, opiniunea publică are dreptul să se ocupe maĭ mult de nedreptatea a căreĭ victimă a căzut, de cît de faptele sale.

Azĭ, cum am zis, roadele prostieĭ şi răzbunăreĭ micĭ a D-luĭ Sturdza, se văd limpede. Conservatoriĭ aŭ înţeles cît de mult se teme regele de agitarea cestiuneĭ ghenadiste. Prin ea el se simte descoperit, arătat ţăreĭ ca un rege catolic care a voit să se scape de un mitropolit ĭubitor de credinţa strămoşească şi de religia ortodoxă.

Conservatoriĭ deja aŭ dat regeluĭ o mică vestire de ceea ce vor să facă. Articolul *Epoceĭ* este avertismentul discret pe care noĭ l-am relevat şi comentat ca un simptom al noueĭ atitudinĭ a conservatorilor, faţă de cestiunea ghenadistă.

Articolul de erĭ al *Epoceĭ* este o nouă dovadă că acest noŭ drum e hotărît şi bine stabilit. Pentru moment, revista ziaruluĭ D-luĭ Filipescu declară că partidul D-luĭ Lascar Catargiu *nu are încă nevoĭe de a întrebuinţa violenţa contra regeluĭ*. Mîĭne însă, cînd va fi nevoĭe de aşa ceva, cele întîmplate la Iaşĭ în 1886, s'ar putea lua drept pildă că la nevoĭe conservatoriĭ nu se daŭ înapoĭ a fi şi reacţionarĭ şi a deveni după împrejurărĭ şi revoluţionarĭ.

Odată intenţiunile partiduluĭ conservator fiind stabilite, şi ştiind apucăturile regeluĭ de a-şĭ concedia ministerul cînd devine primejdios proprieĭ sale persoane, este de temut că faţă cu o agitaţiune violentă şi anti-regalistă, D. Lascar Catargiu ar putea fi rechemat ca să compuĭe un minister conservator. In acest caz, orĭ cine poate pricepe primejdia aceşteĭ chemărĭ la putere, *de frică* şi pe o cestiune religioasă. Se va spune atuncĭ că mitropolitul a fost maĭ tare ca regele şi se va alcătui în ţară o putere bisericească, cu care vom trebui de acum înainte să comptăm,— putere eclesiastică destul de viguroasă ca să impună respect chĭar şi regeluĭ.

Iată dar în acest caz, faţa luptelor noastre politice schimbată, pusă pe o temă religioasă, ĭată dezmormîntate certurile bisericeştĭ, şi toate aceste, graţie imbecilităţeĭ celuĭ maĭ imbecil dintre toţĭ miniştriĭ trecuţĭ, prezenţĭ şi viitorĭ.

Şi cînd cestiunile economice, revendicaţiunile maselor proletariane sînt la ordinea zileĭ, nu e trist şi primejdios chiar, ca ţara să fie frămîntată de aceste lupte sterile şi carĭ ne transportă cu cincĭ sute de anĭ înapoĭ?

Const. Mille.

SATIRA POLITICA

Franţuzul Socrat

Conu Ghiţă Mîrzescu, zis şi Mustaţă-rasă, nu este numaĭ un mare bucătar electoral şi nu numaĭ un jucător de Maus, dînsul este şi un descoperitor care poate face *marţ* pe Columb saŭ pe Pasteur.

Conu Ghiţă a descoperit cum că Socrate a fost franţuz. Voiţĭ dovada? In *Voinţa Naţională* de ĭerĭ, a apărut o scrisoare a luĭ Mustaţă-rasă, prin care şeful-bucătar-electoral sfîrşeşte cu nişte vorbe ale luĭ Socrate.

Aceste vorbe conul Ghiţă le reproduce în franţuzeşte, apoĭ le traduce în romîneşte pentru ca să le poată pricepe şi Melissiano. Ascultaţĭ, zice conul Ghiţă, cum vorbeşte Socrate: „*Criton te semble-t-il possible qu'un Etat subsiste etc, etc.*"

De unde rezultă că Socrat vorbĭa franţuzeşte. Eŭ unul aş fi făcut, poate, vre-o prostie adică: crezînd că filozoful atenian a fost grec, ĭ-aş fi reprodus vorbele în greceşte, dacă aş fi voit să i le daŭ în original, căcĭ dacă aş fi voit să i le reproduc în traducere, i le-aşĭ fi dat pe romîneşte.

Dar tot conu Ghiţă maĭ al draculuĭ; cît p'aci să-l facă pe Socrat american.

Vax.

Romîniĭ şi alegerile în Ungaria

Intrunirile romînilor.—La Alba-Iulia.—Veselia romînilor.—Notă discordantă.

Intrunirile romînilor

Apropiatele alegerĭ de deputaţĭ din Ungaria, aŭ pus în mişcare pe romîniĭ de peste munţĭ.

Din toate comitatele locuite de romînĭ, se vestesc întrunirĭ în carĭ se va hotărî atitudinea romînilor în apropiatele alegerĭ.

Ast-fel în comitatele Sibiuluĭ, Albeĭ-inferioare, Huniedoareĭ, Clujuluĭ, Turdeĭ, Solnoculuĭ, etc., romîniĭ aŭ fost convocaţĭ a se întruni şi a discuta: 1) asupra atitudineĭ ce vor trebui să aĭbă alegătoriĭ dietalĭ romînĭ, 2) să se aleagă două persoane de încredere de fie-care cerc pentru conferinţa generală, şi al 3) să se reconstituĭe comitetul cercual electoral.

La Alba-Iulia

La Alba-Iulia s'a şi ţinut prima conferinţă a alegătorilor romînĭ, în vederea alegereĭ celor douĭ delegaţĭ pentru conferinţa generală.

Această primă întrunire s'a ţinut sub preşedenţia părinteluĭ Florian Rusan. Unicul punct în ordinea de zi, a fost alegerea celor două persoane de încredere, şi aŭ fost aleşĭ Simion Micu *şi* Nicolaŭ Ioan, *protopopĭ grec.-cat., ĭar ca suplinitorĭ aŭ fost aleşĭ D-niĭ* Mateĭ Nicola *şi* Ioan Marcioc, *avocaţĭ.*

Veselia romînilor

In toate comitatele şi cercurile din Transilvania şi din toată Ungaria, se observă cea maĭ mare agitaţiune. Romîniĭ sînt foarte veselĭ de împăcarea D-lor Raţiŭ, Coroianu şi Lucaciŭ, sperînd că această împăcare va reînvia activitatea partiduluĭ romîn, care de un an în coace se afla în cea maĭ mare amorţeală.

Notă discordantă

Există însă încă o notă discordantă, formată de ziarul Dreptatea *din Temişoara, care refuză să publice convocarea conferinţeĭ generale, dînd ast-fel a înţelege că ceĭ de la* Dreptatea *nu vor lua parte la această conferinţă, menită a readuce armonia în sinul partiduluĭ.*

Atitudinea Dreptăţeĭ *este mult criticată de romîniĭ de peste munţĭ, carĭ speră ĭar că bănăţeniĭ nu se vor face solidarĭ cu aceĭ cîţĭ-va inşĭ carĭ susţin şi sînt susţinuţĭ de* Dreptatea.

Inter.

TIPURI

D-rul Leonte

Simpaticul chirurg al căruĭa chip îl dăm maĭ sus, este unul dintre ceĭ maĭ distinşĭ elevĭ aĭ şcoaleĭ naţionale de medicină.

Inzestrat cu inteligenţă şi cu un mare talent profesional, dînsul a fost remarcat de către regretatul şi excepţionalul Dr. Marcovicĭ, care îl luă sub protecţiunea sa, îl ajută în dobîndirea mareĭ clientele pe care o are, şi îl conduse cu poveţele sale.

D-rul Leonte nu dezminţi pe ilustrul săŭ patron. In scurt timp, dînsul deveni un distins practician, un chirurg de mîna întîĭa în ţara noastră, căutat atît pentru cunoştinţele şi îndemînarea sa, cît şi pentru afabilitatea remarcabilă a caracteruluĭ săŭ.

Este unul dintre puţiniĭ noştri doctorĭ carĭ nu fac politică militantă.

Vardalabum.

REFECURI

Inchisorile noastre

Nu'zăŭ, sînt nostime de tot temniţele noastre. De la Văcăreştĭ scapă Zdrelea şi Mărunţelu şi tot de la Văcăreştĭ scapă şi bĭetul halucinat Mihail Georgescu, căruĭa tribunalul şi Curtea îĭ refuzase libertatea provizorie, sub cuvînt că ar fi primejdios pentru familia Stelorian. Eĭ bine, Georgescu a ţinut să dovedească lămurit că justiţia l'a calomniat. Aşa fiind, el, binişor, cu mîĭnile în buzunar, a eşit din Văcăreştĭ, s'a preumblat prin oraş cîte-va ceasurĭ şi apoĭ, ca un băĭat de treabă, s'a prezintat la tribunal ca să capete douĭ anĭ de puşcărie.

Acum închipuiţi-vă că Georgescu, în loc să vină singur înapoĭ, o lua razna spre Rusciuk saŭ spre Braşov şi nu ar maĭ fi fost dispus să aĭbă a face cu justiţia ingrată a ţăreĭ luĭ?

Inchisorile noastre devin temniţe de operă-bufă şi fuga nevinovată a luĭ Georgescu, dovedeşte pe deplin ce siguranţă avem noĭ faţă de bandiţiĭ pe carĭ societatea îĭ crede aşa de primejdioşĭ, în cît îĭ izolează de contactul cetăţenilor cinstiţĭ şi paciniсĭ.

Evadarea luĭ Georgescu o vor plăti scump cîţĭ-va nefericiţĭ. Sistemul însă va rămîne, şi cînd vre-un Zdrelea saŭ Mărunţelu îşĭ vor repeta sîngeroasele lor isprăvĭ, vom şti că aceasta este graţie sistemuluĭ caraghĭos cu care sînt păziţĭ arestaţiĭ în penitenciare.

Cos.

INTREVEDEREA IMPĂRAŢILOR

Nicolae şi Wilhelm.—Potolirea francezilor.—Importanţa intrevedereĭ.

Nicolae şi Wilhelm

La Wiesbaden şi Darmstadt, aŭ avut loc nouĭ întrevederĭ între împăraţiĭ Germanieĭ şi Rusieĭ.

Impăratul Wilhelm a vizitat pe ţar la Wiesbaden şi acesta pe împăratul Wilhelm, la Darmstadt.

Aceste întrevederĭ aŭ avut un caracter maĭ mult familiar, şi ar fi trecut cu totul neobservate, dacă nu se întîmplaŭ imediat după marile serbărĭ din Paris, cînd ţarul Nicolae a fost cu atîta entuziasm sărbătorit şi cînd discursurile din Cherbourg, Paris şi Châlons, aŭ produs o destul de mare nelinişte, atît în Franţa cît şi în Germania.

Potolirea francezilor

Intr'adevăr, vizita ţaruluĭ la Paris, apoĭ diferitele discursurĭ ţinute cu această ocaziune aŭ pus în mişcare întreaga populaţiune franceză, şi gîndul uneĭ apropiate revanşe contra Germanieĭ se strecura în toate ovaţiunile poporuluĭ.

Germaniĭ simţĭaŭ că strigătele de bucurie ale întregeĭ Franţe eraŭ o provocaţiune pentru Germania, dar tăceaŭ şi aşteptaŭ sfîrşitul comedieĭ din Paris.

Germaniĭ comptaŭ mult pe calmul Rusieĭ, care nu se va lăsa a fi tîrîtă în politica de aventurĭ a şovinştilor francezĭ şi aşteptaŭ cu multă răbdare plecarea ţaruluĭ din Franţa şi venirea luĭ în Germania.

Importanţa intrevedereĭ

Vizita ţaruluĭ în Germania, imediat după scenele entuziaste din Paris, trebuĭa să aĭbă ca rezultat calmarea şovinizmuluĭ francez şi lămurirea roluluĭ pe care Rusia are de gînd să-l joace faţă de Germania şi Franţa.

Ţarul, pentru a da o însemnătate şi maĭ mare viziteĭ sale în Germania, s'a grăbit chĭar a se întîlni cu împăratul Wilhelm la Wiesbaden şi Darmstadt.

Aceste întrevederĭ aŭ dar o însemnătate politică destul de mare, căcĭ ele ne lămuresc rolul Rusieĭ, care prin vizita ţaruluĭ la Wiesbaden şi Darmstadt, a dovedit că alianţa franco-rusă n'are nimic provocator la adresa Germanieĭ.

Val.

O palmă militarizmuluĭ

Erĭ, Curtea de casaţie şi-a dat hotărîrea în afacerea Ţăranu, afacere care pasiona atît de mult ţara întreagă.

Hotărîrea tribunalelor militare creаse, într'adevăr, o situaţie primejdioasă, căcĭ punea pe toţĭ tinerĭĭ, pînă la treĭ-zecĭ de anĭ, sub puterea militarizmuluĭ incult şi brutal.

Maĭ mult de cît atîta. Se admisese că tribunalele militare pot judeca şi procesele de presă, cînd autorul articoluluĭ încriminat este un militar.

In ura lor fără marginĭ contra civililor, în setea lor grozavă de a lovi în aceĭa carĭ se ocupă de armată, ofiţeriĭ tribunalelor militare trecuseră cu brutalitate peste toate textele de lege şi principiile de drept. Tribunalele militare afirmase dreptul de a lovi al celuĭ maĭ tare, fără a avea să dea socoteală nicĭ legilor, nicĭ bunuluĭ simţ.

Inţelege decĭ orĭ-cine cu cîtă bucurie a fost primită de public lecţiunea pe care Inalta Curte de Casaţie a dat-o tribunalelor militare, arătîndu-le că maĭ este în ţara aceasta un păzitor al legeĭ.

Sfărîmarea hotărîreĭ prin care se condamna Ţăranu, e sfărîmarea lanţurilor cu carĭ tribunalele militare se încercaseră să subjuge dreptul de a cugeta şi a scrie al tinerimeĭ noastre.

Curtea de casaţie a făcut de astă-dată un act de adevărată justiţie, şi a căpătat dreptul la recunoştinţa ţăreĭ întregĭ şi maĭ ales la recunoştinţa tinerimeĭ, căreĭa ĭ-a redat bunurile cele maĭ scumpe, pe carĭ brutalitatea disciplineĭ oarbe se încercase să i le răpească.

Ianus.

DIN CARNET

Constanţa

La ordinea zileĭ avem punerea pietreĭ fundamentale a portuluĭ Constanţa, de aceea e momentul să spunem cîte-va cuvinte asupra oraşuluĭ destinat să devie marele port al Romînieĭ la mare.

Constanţa, micul orăşel pe marea Neagră, graţie poduluĭ peste Dunăre şi portuluĭ care va fi gata peste 5–5 jum. anĭ, este destinat pentru un mare viitor.

Această ridicare va atrage însă după sine ruinarea Brăileĭ, care va primi două loviturĭ de-odată: pe de o parte traficul Moldoveĭ îĭ va fi ridicat de către noua linie Bîrlad-Galaţĭ, care va scurge toate productele Moldoveĭ în acest port dunărean; pe de altă parte, productele Munteniеĭ se vor scurge pe podul de peste Dunăre, la Constanţa. Şi ast-fel Brăila va rămîne izolată la mijloc, redusă la rolul unuĭ port de a doua mînă.

In schimb, Constanţa se va ridica enorm, căcĭ va fi ajutată de o mulţime de factorĭ: podul peste Dunăre, portul, faptul că este unicul port de mare al Romînieĭ, cît şi faptul că e staţiune balneară.

Deja de pe acumă se observă semnele aceşteĭ viitoare splendorĭ. Anul acesta vizitatoriĭ portuluĭ nostru maritim, aŭ trecut poate peste 10,000 şi nu trebuĭe să uităm că oraşuluĭ îĭ lipseşte de toate: n'are apă potabilă, n'are lumină, n'are otelurĭ, n'are distracţiunĭ, totul este în stare primitivă.

Acuma, de-abĭa, oameniĭ vor să se puĭe pe lucru şi aflu că guvernul a numit o comisiune care să avizeze la înfrumuseţările trebuincĭoase oraşuluĭ.

De o cam-dată, graţie interesuluĭ pe care îl poartă Constanţeĭ actualul primar Cocŭ, s'a hotărît ca la prima-vară să se ilumineze oraşul cu un sistem noŭ, să se construiască un noŭ Cazin, de oare-ce actualul este cu totul insuficient şi să se clădească un local de băĭ.

Graţie stăruinţeĭ şi onestităţeĭ exemplare a aceluĭaş primar, comuna e lipsită de datoriĭ, are un capital de cîte-va sute de miĭ de leĭ, s'aŭ făcut oare-carĭ înfrumuseţărĭ printre carĭ nu trebuĭe să uităm noul ospel comunal încă neterminat, dar despre care toţĭ cîţĭ l-aŭ văzut spun numaĭ bine.

Intr'un articol viitor, vom reveni asupra celor ce rămîn de făcut în acest oraş, însemnat cu peceteа noroculuĭ.

Memphis.

OEDIP-REGE

— CRONICĂ TEATRALĂ —

Marţĭ am avut la Teatrul Naţional o reprezintaţie îngrijită şi nu pot de cît să felicit pe cea maĭ mare parte dintre actorĭ pentru chipul cum s'aŭ achitat de rolurile lor.

A fost o reprezintaţie clasică în care Sophocles şi Molière eraŭ interpretaţĭ cu multă inteligenţă, o reprezintaţie demnă de Teatrul Naţional sub-venţionat de stat.

Nu sînt partizan al clasicizmuluĭ, nu aş vroi să văd pe scena Teatruluĭ nostru nicĭ repertoriul romantic francez demodat deja. Am spus în tot-d'a-una că pĭesele moderne, în carĭ autoriĭ s'aŭ îngrijit maĭ mult—şi aŭ reuşit—să se apropie de natură, aş vroi să formeze baza repertoriuluĭ.

Cu toate acestea, nu pot să nu recunosc frumuseţea, înălţimea cugetărilor din *Oedip-rege*, acest tip perfect al tragedieĭ clasice, acest model care a dat naştere legilor clasicizmuluĭ.

Lucrările carĭ aŭ fost făcute de geniĭ şi în carĭ geniul se manifestă în toată puterea, sînt neperitoare. Pe de-asupra întreguluĭ teatru antic, *Oedip-rege* se înălţa ca soarele în mijlocul aştrilor.

Acţiunea—de şi secundară ca în toate pĭesele clasice—se desfăşoară cu o măestrie de admirat. Nicĭ unul din eroiĭ teatruluĭ antic, nu reprezintă în aşa grad ideia fatalizmuluĭ. Osîndit de zeĭ să ucidă pe tatăl săŭ şi să fie soţ mameĭ sale, el săvîrşeşte aceste fapte, de şi tatăl săŭ şi mama sa şi chĭar el, cunoscînd hotărîrile destinuluĭ, aŭ făcut tot posibilul ca să împedece îndeplinirea lor.

Oedip e lovit cu cele maĭ crude nenorocirĭ de soartă, şi durerile luĭ nasc compătimire, pentru că de şi a săvîrşit fapte odioase, el nu e vinovat. Fatalitatea l-a împins să comită acele acte oribile.

*

Fără îndoĭală, Oedip este unul din rolurile cele maĭ grele. D. Nottara îl joacă de vre-o patru anĭ. Artistul nostru reprezintă pe eroul luĭ Sophocles în nota tragedieĭ clasice. Are momente splendide şi pozele, gesturile, mişcările sale sînt admirabile.

Este adevărat că anul acesta se resimţea adesea slăbiciunea voceĭ. Ar fi bine ca D. Nottara să nu se obosească muncind prea mult. E un artist prea trebuincĭos teatruluĭ, ca să nu-mĭ pară răŭ că se istoveşte făcînd o muncă pe care ar putea să şĭ-o impună şi alţiĭ. Şi Marţĭ seara, maĭ ales în unele scene, a fost prea bine. Cînd a povestit cum a ucis pe Laius şi pe oameniĭ luĭ, sala a fost mişcată, fie-care a simţit oroarea crimeĭ pe care artistul o expunea. In scenele cu păstoriĭ, în scena cu Creon şi în scena cu copiiĭ, D. Nottara a dovedit puterea talentuluĭ săŭ şi inteligenţa cu care şi-a compus rolul.

Vocea sa îl trăda însă în discursurile pe carĭ le adresa poporuluĭ, în scenele de furie.

Incă un lucru. De vre-o douĭ anĭ, D. Nottara a amestecat în Oedip unele gesturĭ, unele mişcărĭ de corp, un mers grăbit, nervos, carĭ nu cadrează cu restul roluluĭ, cu gesturile largĭ şi frumoase, carĭ sînt adevărata formă în care se reprezintă tragedia clasică. Aşĭ dori să-l văd pe Nottara uzînd în acest rol numaĭ de concepţiunea sa şi să lepede ceea-ce a împrumutat de la alt artist.

D-niĭ C. Mărculescu era cu totul în afară de nota tragedieĭ clasice.

D. I. Petrescu şi Leonescu aŭ fost foarte bine.

D-na Jianu e nesigură de rol şi încă neobicĭnuită cu tonul şi cu gestul potrivite în pĭese ca *Oedip-rege*.

Pĭesa a fost pusă în scenă cu îngrijire şi rolurile secundare aŭ fost ţinute în parte într'un mod mulţumitor.

Muzica D-luĭ Ştefănescu este delicĭoasă; păcat însă, că orchestra, adesea, în loc să acompanieze pe artiştĭ, lua locul întîĭ.

*

Bolnavul închipuit nu poate fi pusă printre pĭesele de valoare ale luĭ Molière.

Ea e una din numeroasele farse în carĭ doctoriĭ sînt luaţĭ la vale. E pĭesa în care Molière a jucat în ultima seară a vieţeĭ sale.

Interpreţiĭ de Marţĭ seară, aŭ jucat cu o vervă care a făcut sala să izbucnească în hohote de rîs.

Rolurile principale eraŭ ţinute de D. I. Niculescu şi de D-na Maria Cĭucurescu.

Amîndouĭ aŭ fost foarte bine. D. Niculescu păstrează roluluĭ tonul comedieĭ, şi face foarte bine.

D-na Cĭucurescu are marele merit de a juca cu multă vĭaţă şi e continuŭ în acţiune. In scenele cu Argan şi în scena cînd vine deghizată ca doctor, a jucat ca o comediană desăvîrşită.

D. Toneanu, în Thomas Diafoirus, excită rîsul săleĭ, prin înfăţişarea sa şi maĭ ales prin modul în care pronunţă discursurile-complimente.

D-niĭ Hagiescu şi Brezeanu în doctoriĭ Diafoirus şi Purgon, D. Leonescu în fratele bolnavuluĭ, aŭ plăcut foarte mult.

D. Montaureanu, am spus în tot-d'a-una, face pe clovnul de circ.

D-na Nottara, bine în primele scene, nu se auzea de loc în scena finală. D-na Langeais, afară cu totul din nota roluluĭ.

O deosebită plăcere a făcut tuturor, mica D-ră Orloff, care a jucat, ca o artistă, drăgălaşul rol al fetiţeĭ luĭ Argan. Şi dicţiunea şi jocul de figură aŭ fost prea bine.

D-niĭ V. Alexandrescu și T. Petrescu s'aŭ achitat într'un chip mulțumitor de rolurile D-lor secundare.

I. C. B.

IMPRESIUNI și PALAVRE

(Din corespondența luĭ *Chițibuș* cu cetitoarele sale)

Doamnei Gema

Imĭ scriĭ, Doamnă, că iubeștĭ și că nu eștĭ iubită, că îțĭ adorĭ bărbatul pe care l-aĭ luat de abia de două lunĭ și că el nu te maĭ iubește, deșĭ v'ațĭ luat din dragoste. Il vezĭ că vine acasă cu silă și cu cît este de vesel în altă parte, cu atît este maĭ supărat și maĭ trist cînd este acasă. Cite nu aĭ încercat ca să-l facĭ să te iubească întocmaĭ ca maĭ înainte!... Tot ce o minte femeiască poate născoci cînd vrea să placă, toate le-aĭ încercat, dar zadarnice aŭ fost! Tu însă, cu cît el te neglijează maĭ mult, cu atîta îl iubeștĭ maĭ cu putere și deznădejde. Imĭ cerĭ dar sfatul meŭ și mă amenințĭ chiar, că dacă nu țĭ-l daŭ, eștĭ în stare să te omorĭ.

Eĭ bine, dragă necunoscută, să-mĭ daĭ voie să nu te cred în această ultimă privință. Cea maĭ bună dovadă a necredințeĭ mele, este că spuĭ aceea ce o se facĭ, cînd lucrurĭ de acestea se fac, dar nu se spun de maĭ înainte. De altmintrelea, cu toate că nu sînt om răŭ, par'că inima îmĭ spune, că la caz cînd s'ar realiza această amenințare a ta, pentru mine ar fi un punct de glorie: o Doamnă să se sinucidă și, în scrisoarea ultima, declară că și eŭ am contribuit la moartea eĭ, nerespunzîndu-ĭ la o scrisoare! Ce zgomot, Doamna mea, ce faĭmă pentru obscura mea persoană, ce curiozitate pentru lumea femenină de a cunoaște pe umilul D-tale servitor și de a sta în corespondență cu el! Totușĭ, nu-mĭ plac tragediile și de aceea, deșĭ nu te cred, totușĭ îmĭ zic: *de! maĭ știĭ comedie!*

Să fim însă serioșĭ pe ziua de astă-zĭ. Imĭ cerĭ un sfat și țĭ l-aș da bucuros, dacă aș fi în stare să cunosc gospodăria ta, să străbat în taĭnele alcovuluĭ vostru și să cercetez de ce o dragoste de abia două lunĭ s'a prefăcut în repulziune și în răceală față de tine.

Cînd însă, îmĭ spuĭ numaĭ atîta, că bărbatul tăŭ fuge de tine, este cum aĭ spune unuĭ doctor din America: „sînt bolnavă, lecuĭește-mă“, și nu-ĭ spuĭ nicĭ de ce suferĭ, nicĭ simptomele și nicĭ nu-ĭ daĭ putința să te examineze.

Firea omenească, necunoscută Doamnă, este atît de complexă!

Cine știe care să fie cauza? O fi de natură morală, o fi de natură fizică. Nu este de ajuns iubirea ta. Dacă nu te poțĭ înțelege, nu te poțĭ îngădui cu el, dragostea devine un plictis, o tortură zilnică, de fie-ce oră, de fie-ce minută. Apoĭ, ce vreĭ tu să facă artistul care a ajuns maestru și care descoperă că în mîinele luĭ, instrumentul este imperfect, nu-ĭ dă sunetele clare pe carĭ le are el în urechĭa luĭ de artist, dar carĭ pe coarde vulgare se pierd, mor înainte de a se naște? El va arunca cu ciudă și dispreț această harfă, care este un adevărat chin al geniuluĭ luĭ.

Nu veĭ fi tu instrumentul imperfect în brațele soțuluĭ tăŭ?

Lucrul este posibil și țĭ-l supun cugetăreĭ tale. Studiază-te dar, studiațĭ-vă amîndouĭ și îndreptațĭ-vă lipsurile, punețĭ-vă de acord și dacă lucrul nu-ĭ imposibil, probabil greoĭul car al căsătorieĭ va porni ĭarășĭ fără să scîrție.

Chestiunea este văzută, în mod superficial și numaĭ dintr'un punct de vedere. Ar fi încă alte zece de cercetat. Timpul și locul însă nu-ĭ aicĭ.

Tot ce-țĭ pot spune e să încercĭ cele de maĭ sus. Dacă nu veĭ reuși, divorțul este indicat. Dacă după două lunĭ ațĭ ajuns aicĭ, după un an nu vețĭ putea nicĭ măcar să vă vedețĭ.

Am zis. **Chițibuș**

Manifest Zankovist

SOFIA, 9 Octombrie. — Biroul partiduluĭ Zankovist a expediat o circulară, declarînd că partidul se separă în mod definitiv de acela al guvernuluĭ, din cauza politiceĭ sale electorale și a politiceĭ sale externe nedecisă. Programul partiduluĭ coprinde între altele, relațiunĭ corecte cu toate Statele, păstrînd însă o încredere desăvîrșită în Rusia, și rechemarea în patrie a acelora din fiiĭ eĭ, carĭ lîncezesc în mod inocent în exil.

Din Orient

CONSTANTINOPOL, 9 Octombrie.—Poarta a informat în mod oficial ambasadele, în privința atentatuluĭ comis la Pera, la 19 Octombrie, asupra a douĭ agențĭ de poliție.

Ședința tribunaluluĭ în care se va judeca afacerea notabiluluĭ armean Apic-effendi va avea loc mîine.

CONSTANTINOPOL, 9 Octombrie. — Scăderea valorilor otomane a cauzat pagube marĭ și o stagnațiune a afacerilor la Bursa din Pera.

Circulă știrea că, ministrul de poliție a luat măsură de precauțiune pentru siguranța personală a D-luĭ de Nelidov, amenințat de armenĭ în străinătate. Arestările armenilor continuă.

Se asigură că a apărut o iradea privitoare la alegerea patriarchuluĭ armenesc.

CRONICA

De ale Capitaleĭ

De unde se va vedea cum devine noaptea pe stradele Capitaleĭ.

Informație polițienească

S'a condus secțieĭ 49 doĭ cîinĭ marĭ, părul galben, brejĭ în frunte, găsițĭ pe la ora 2½ pe bulevardul Pache-Protopopescu.

Idem secțieĭ 28, Ion Firea, C-tin Popescu și Simion Dumitru, lucrătorĭ la brutăria cu No. 215 din calea Grivițeĭ, că aŭ furat 10 kile strugurĭ și 2 șire cu cîrnațĭ de la mustăria D-luĭ Tudor Panescu din calea Grivițeĭ.

Idem secțieĭ 2, Kristache Kristescu *comerciant* din calea Plevneĭ No. 7, că a furat un pardesiŭ a luĭ I. Marcoveanu, chelnerul la cafeneaua, Hotel Bulevard.

Idem secțieĭ 30, Vasile Georgescu din strada Vultur No. 52, că a furat de la Nicolae Oprea din strada Vistieriĭ, No. 76, șase potcoave, 2 clește, 2 ciocane.

S'a depus la secția 5, un pieptene de cap pentru damă, avînd pe el 10 petre de diamant și 10 pirozele albastre, care s'a găsit în ușa hoteluluĭ Hugo.

Șĭ ziceațĭ că comercianțiĭ nu aŭ drept de cît să dea faliment, să *greșească* la cîntar și să fie romînĭ cu cusur.

Adică de ce?

Bac.

Căsătoria prințuluĭ Italieĭ

BARI, 9 Octombrie.—Principesa Elena, ducele de Genova ca reprezintant al regeluĭ și prințul de Neapole, s'aŭ dus azĭ dimineața străbătînd stradele bogat decorate și în mijlocul aclamațiunilor uneĭ mulțimĭ entuziaste, la basilica s-tuluĭ Nicolae, unde principesa Elena a trecut la religia catolică.

Ministrul de justiție italian și ministrul afacerilor străine muntenegrean, aŭ asistat.

După liturghia solemnă, însoțită de salve de artilerie, prințiĭ s'aŭ întors, în mijlocul ovațiunilor mulțimeĭ, pe bordul Savoieĭ unde rămăseseră prințul de Muntenegru, principesa Elena și prințul Mirko.

Călatoria Taruluĭ

WIESBADEN, 9 Octombrie.— Perechĭa imperială rusească a sosit la 11 ore de dimineață la Cronberg, unde a fost primită de împărăteasa Frederic. Apoĭ s'a dus pe înălțimea luĭ Friederichshof.

Nunta de argint

VIEDA, 9 Octombrie.— Cu ocazia nunțeĭ de argint a ministruluĭ președinte, contele Badeni, împăratul ĭ-a trimes o telegramă de felicitărĭ, exprimînd participarea sa veselă la această serbare, deplina s'a încredere și exprimînd conteluĭ și conteseĭ Badeni, urările sale cele maĭ cordiale.

Revista cărților

Les Maisons de Tolerance.— Leurs fermeture par Louis Fiaux. Un volum în editura Georges Cerré, Paris, 3 leĭ 50 exemplarul.

Ce este maĭ teribil de cît boala aceasta a societățeĭ moderne, prostituția? Invațațiĭ și oameniĭ de bine în tot-d'a-una aŭ căutat să cerceteze care-ĭ sînt cauzele și ce s'ar putea face dacă nu să dispară, cel puțin să nu progreseze.

Louis Fiaux, într'o voluminoasă lucrare, examinează această cestiune, alcătuind o monografie din cele maĭ complecte, care poate fi consultată cu deplin folos de toțĭ aceia carĭ se interesează de această arzătoare cestiune.

In deposit in *Sala noastră de Depeșĭ.*

MOFTURI

Sub titlul de: un *escroc îndrăzneț*, cetim într'o gazetă următoarele fapte carĭ se pun în sarcina acestuia:

„A înșelat apoĭ pe gazda luĭ cu 400 de leĭ și după ce a spart *secretarul* uneĭ Domnișoare căreia îĭ făgăduise să o ia de nevastă, Joia trecută a dispărut“.

Al draculuĭ escroc! Nefericită D-șoară cu... secretarul spart!

I. Ronțe.

INFORMAȚIUNI

INTERIOARE

Conservatoriĭ și regele

Am arătat erĭ părerea tinerilor conservatorĭ, precum și a conducătorilor partiduluĭ în chestia atitudineĭ regeluĭ în afacerea Ghenadie.

Am arătat de asemenea cum s'a impus de comitetul partiduluĭ D-luĭ Filipescu să publice în *Epoca* articolul intitulat *o lămurire*, prin care se retractează cele scrise la adresa regeluĭ în articolul *Un semn al timpuluĭ*.

Acum putem da și alte amănunte.

•

Articolul *o lămurire*, a produs o adevărată consternație printre tineriĭ conservatorĭ. Eĭ aŭ fost revoltațĭ contra D-luĭ Filipescu, pentru că a cedat comitetuluĭ și a primit să publice o explicație asupra articoluluĭ *Un semn al timpuluĭ*, explicație care e o retractare, o dare înapoĭ.

D. Filipescu, care se înflăcărează ca un chibrit, s'a roșit imediat la față, a început să-șĭ frece mustața și a spus încet:

— Eĭ bine, mă rog, dar ce facem acum? Ințelegețĭ că nu puteam să mă puĭ în conflict cu șefiĭ partiduluĭ.

Incă vr'o cîte-va argumente din partea celor-l'alțĭ și D. Filipescu a pus mîna pe titlul nouluĭ articol care trebuĭa să împace pe toată lumea.

•

Epoca de erĭ are în frunte un articol intitulat: *Nicĭ slugĭ, nicĭ revoluționarĭ.*

Așa da. D. Filipescu deschide prin acest articol, tinerimeĭ conservatoare, o portiță și îĭ lasă putința să spună din cînd în cînd regeluĭ, cîte ce-va neplăcut. Ce voițĭ, conservatoriĭ pot să fie cîte odată în divergință de păerĭ cu tronul.

Declarația aceasta nu ne miră, căcĭ știm cum partidele noastre îșĭ modifică limbagĭul față de rege, după cum regele le menajază s'aŭ nu interesele.

Retractarea de erĭ a *Epoceĭ* însă, ne surprinsese, căcĭ prea îșĭ lua *Epoca* angajamentul să nu spuie nicĭ o vorbă neplăcută regeluĭ.

D.

Mercurĭ, cu trenul de la 8 ore dimineața, mitropolitul Moldoveĭ a sosit în Capitală. Prelatul a venit pentru a prezida Sinodul, care se deschide la 12 Octombrie.

Neînțelegerĭ s'aŭ ivit și între primarul Cociu și o parte din consilieriĭ comuneĭ Constanța, carĭ refuză de a vota maĭ multe credite și a rezolva unele chestiunĭ în sensul cum voește primarul. Prefectul a fost înștiințat de toate acestea, cerîndu-ĭ-se intervenirea pentru a împăca lucrurile și a evita scandalurile ce inevitabil s'ar putea ivi în actuala stare de lucrurĭ.

Cauza pentru care aŭ fost arestațĭ de către autoritățile rusestĭ, la Ismail, D-niĭ Saligny, M. Popovicĭ și Corded se cunoaște acum.

Dintre cele treĭ versiunĭ date de noĭ și care reeșeaŭ din diferitele telegrame primite atuncĭ, versiunea cea adevărată este aceea că sus-numițiĭ Domnĭ aŭ fost prinșĭ vînînd rațe sălbatice în apele Prutuluĭ și nicĭ nu aveaŭ pașapoarte.

Junimiștiĭ de la R.-Sărat aŭ primit ordine de la centru, de a nu da absolut nicĭ un concurs Lupeștilor, la alegerile comunale și a sta de parte de orĭ-ce luptă.

De ideĭa aceasta eraŭ chiar maĭ mulțĭ junimiștĭ în frunte cu senatorul Chircu.

D. Menelas Ghermani, deputat al Rîmnicului-Sărat, a sfătuit pe amiciĭ săĭ din acel oraș de a lăsa pe Lupeștĭ să se lupte singurĭ cu administrația.

O telegramă din Caracal, ne afirmă că descoperitorul cadavruluĭ nenorociteĭ Elena Popescu, nu e nicĭ D. căpitan Mihăilescu, nicĭ sergentul-major Ionescu — după cum am anunțat,— ci comisarul Becu.

Facem cuvenita rectificare.

Eliberarea luĭ Țăranu

Aseară, la orele cincĭ, rezervistul Țăranu, a fost pus în libertate.

In mijlocul uneĭ mulțimĭ considerabile, Țăranu a fost condus de la închisoare la Clubul muncitorilor, unde s'a ținut o întrunire. Aŭ vorbit asupra evenimentuluĭ D-niĭ Nădejde, Morțun și Țăranu, mulțumind cetățenilor pentru concursul pe care l'aŭ dat în afacerea Țăranu.

La ministerul de interne s'a primit denunțărĭ în contra primaruluĭ orașuluĭ T.-Severin, care ar fi săvîrșit maĭ multe neregularitățĭ.

In acele denunțărĭ, ministrul e rugat a trimete o anchetă pentru constatarea faptelor ce se impută primaruluĭ.

Examenele pentru diploma de capacitate a absolvenților școalelor normale „Negri“ din Galațĭ, s'aŭ terminat. Comisiunea a fost compusă din profesoriĭ școaleĭ și din D-niĭ Meisner și Herescu, delegațiĭ ministeruluĭ de instrucțiune.

Aŭ reușit, atît la examenul în scris cît și la cel oral, următoriĭ absolvențĭ:

Stănescu Ilie, Topor Atanasie, Ionescu Coman, Constantinescu A., Manolescu P., Dimitrescu P., și Răducan G.

In urma uneĭ lungĭ suferințe, căpitanul P. Simicĭ a încetat din viață.

JUDICIARE

Se crede că prin mișcarea pe care D. Eugen Stătescu o va face în magistratură, D. Spiridon Stătescu, consilier la Curtea de apel din Galațĭ, va fi permutat la Bucureștĭ.

In locul D-sale va fi adus înaintat, D. Florian președinte la tribunalul Ilfov, saŭ D. Crivăț, președinte de secție, la tribunalul din Iașĭ.

Procesul Fargeon va veni la 5 Februarie, înaintea tribunaluluĭ corecțional.

Fotoliul ministeruluĭ va fi ocupat de D. procuror Al. Ionescu.

D'ALE ARMATEI

D. general Barozzi, terminînd inspecția trupelor din garnizoana Craiova și T.-Severin, s'a întors în Capitală.

ECOURI

Primim o scrisoare din partea D-lor P. Andreescu et fiĭ, din Craiova, carĭ ne comunică că nu D-lor, ci un amploiat din magazin citea gazetele fără plată, fapt ce l-aŭ împiedecat acum.

Luăm cu plăcere act de declarația D-lor Andreescu și am dori ca acest exemplu să fie imitat și de alțiĭ.

Un amic al nostru din Piteștĭ, ne trimite o listă de maĭ multe persoane, ale căror nume le publicăm maĭ la vale, carĭ mituesc pe băețiĭ vînzătorĭ, spre a le da gazete de cetit gratis.

Iată numele acelor chilipirgiĭ:

Petre Mușetescu, Stamatin, Niță Stoenescu zis și Țacu, Iarache Chihaia, Julius Finkelștein, Toma Stefănescu, Moise Marcus, Jumăr, hainar, Nae Predescu, Braunștein, ceasornicar.

Anunțăm pentru ultima oară pe D-niĭ I. G. Coșoveanu și Ioniță Pleșca, depozitarĭ de ziare în Craiova, ca să ĭa imediat măsurĭ contra vînzătorilor carĭ daŭ gazetele de citit. Contrar vom siilițĭ a le suspenda trimiterea foilor.

La Sala de Depeșĭ a *Adevěruluĭ* aŭ sosit următoarele uvrage literare:

H. Taine, Philosophie de l'art, 2 vol. leĭ 7.—
" " De l'Intelligence, 2 vol. " 7.—
" " Histoire de la littérature anglaise, 5 vol. 17.50
S. Charléty, Histoire du Saint-simonisme 1825—1864, leĭ 3,50
F. Brunetière, Etudes critiques sur l'histoire de la littérature française, 5 volume, leĭ 17.50
F. Bouillier, Nouvelles études familières de Psychologie et de Morale, leĭ 3.50
A. Fouillée, La Propriété sociale et la démocratie, leĭ 3.50

Bibliothèque Scientifique des Ecoles et des Familles, 0,20 c. le vol.
Bibliothèque Littéraire des Ecoles et des Familles, 0,10 c. le volume,
Almanachs pour 1897.

EDIȚIA III

TEATRALE

Sîmbătă se dă din noŭ la Teatrul Național *Denisa*, care a reușit atît de bine la primele reprezintațiĭ.

*

Duminecă se dă *Două orfeline*. D-na Frosa Sarandi va juca rolul femeeĭ Frochard, cea maĭ splendidă creiațiune a distinseĭ artiste.

CUTIA CU SCRISORI

D. V. Toneanu, ne roagă să publicăm următoarele rîndurĭ:

In urma uneĭ explicațiunĭ ce am avut cu D-na Ar. Romanescu, m'am convins că nu D-sa este purtătoarea cuvintelor presupuse ofensătoare de către D. Lecca. Subscrisul țin a declara că intențiunea mea n'a fost de a ofensa pe D-na Romanescu. Și dacă D-sa a văzut ceva ofensător în scrisoarea mea, îl retrag.

V. Toneanu

Ultime Informațiunĭ

INTERIOARE

Afacerea Ghenadie

Numaĭ sînt de cît două zile pînă la deschiderea Sinoduluĭ și încă nu s'a luat nicĭ o hotărîre în chestia Ghenadie.

Totul depinde de atitudinea pe care o vor avea membriĭ Sinoduluĭ.

Dacă nu va ridica nimenĭ în Sinod chestia revizuireĭ procesuluĭ, atuncĭ lucrurile se vor petrece în liniște.

*

După cît aflăm noĭ însă, s'ar fi luat măsurĭ de către Ghenadie, ca imediat după deschiderea Sinoduluĭ, treĭ membriĭ să propue revizuirea.

Sînt numaĭ douĭ pînă acum hotărîțĭ să semneze cererea de revizuire; al treilea stă încă nehotărît.

*

Dar dacă afacerea Ghenadie va fi readusă în Sinod pe această cale, va fi foarte greŭ de rezolvat. Maĭ întîiŭ episcopiĭ Ghenadie al Rîmniculuĭ și Partenie al Dunăreĭ-de-jos, nu vor primi cu nicĭ un preț să se revizuĭască procesul fostuluĭ mitropolit. Și decĭ va fi foarte greŭ să se complecteze numărul cerut de membri, pentru a se putea ține ședințele.

*

Afară de aceasta, sentința odată revizuită în acest mod, va fi imposibil guvernuluĭ să ĭ ridice funcția de mitropolit, și Ghenadie s'ar reîntoarce d'a dreptul în palatul mitropolitan, de oare-ce nu există un decret regal de destituire. Ghenadie a fost luat de la mitropolie numaĭ în baza hotărîreĭ Sinoduluĭ, fără a se fi așteptat decretul regeluĭ.

*

De aceea în cercurile guvernamentale se așteaptă cu emoțiune deschiderea Sinoduluĭ.

Guvernul a lucrat pe capete, a dat instrucțiĭ precise devotaților, a amenințat cu urgia guvernamentală pe ceĭ îndoelnicĭ.

In sfîrșit, vom vedea poĭmîne ce se va petrece.

Rep.

FOIȚA ZIARULUI «ADEVĚRUL»

159

PRIN CRIMA

PARTEA A TREIA

FRATE ȘI SORA

XIII

La ducesa de Miraflorès

In sfîrșit, faimoasa Sîmbătă din ajunul Crăciunuluĭ sosi.

Intregul Paris elegant o așteptase cu o mare nerăbdare.

Serbarea costumată a frumoaseĭ ducese de Miraflorès, promite să fie una din acele minunĭ, pe carĭ numaĭ bogațiĭ miliardarĭ străinĭ, artiștĭ saŭ oamenĭ inteligențĭ le oferă din cînd în cînd acelora carĭ îĭ înconjoară.

Plafondurile luĭ Mauriciŭ, frescurile sale, sînt splendide.

O lumină electrică artistic combinată pune în relief cele maĭ micĭ amănunte ale lor.

Mauriciŭ, care se însănătoșise, se afla la serbare și asculta laudele ce capo-d'operele sale smulgeaŭ invitaților duceseĭ; dar el îșĭ ascundea satisfacția ce simția, căcĭ în asemenea ocaziĭ masca e de rigoare la un artist.

Tocmaĭ noaptea, tîrziŭ, la oaspăț, fețele vor apare descoperite.

Pînă atuncĭ, ducesa singură, într'un salon rezervat, va fi salutată de către oaspețiĭ sosițĭ.

De jos pînă sus, salonul era scăldat în lumină.

Patru orchestre, — admirabil dispuse pentru a nu produce jenă, — îșĭ trimit, înainte de a începe dansul, melodiile lor fine și delicate prin saloane, prin galeriĭ, prin serele de florĭ.

Florĭ admirabile, florĭ rare,—de la dumnezeĭescul trandafir în toate formele, în toate culorile luĭ, pînă la orchidă, această plantă bizară, acest fenomen ne maĭ văzut, fină și drăguță, atrăgătoare și redutabilă ca misterul profundelor pădurĭ în carĭ se naște, — înfrumusețează otelul.

Violete, ramurĭ de mimoză, de geraniŭ roșu, de mărgăritare albe, sînt răspîndite în toate părțile; palmierĭ elegențĭ, camperule asemuitoare evantaĭelor princeselor indiane, se ridică pe ziturĭ alăturĭ de cameliĭ fără miros, de vaniliĭ înflorite, de liane cu miĭ de ramurĭ capricioase.

Deja echipajele descriŭ curbe savante în fața peronuluĭ oteluluĭ.

Invitațiĭ scoboară din trăsurĭ și se îndreptează către un vestiar admirabil organizat, unde o întreagă armată de femeĭ de casă primesc mantilele, repară ușoara dezordine a toaletelor, așează din noŭ o buclă de păr deranjată, saŭ ridică o floare căzută de la cine știe ce Doamnă.

De acolo, fie-care grup e condus în salon, unde ducesa strînge mîna invitaților.

Ducesa e adorabil de drăguță în costumul săŭ, veritabil și autentic, de princesă aztecă.

Ea are pe cap o coroană de pene, de un colorit neimitabil.

In părul săŭ scînteĭază pietrele prețioase.

Colierul e de perle negre, de o frumusețe fără pereche.

Picĭorușele sale sînt încălțate în niște cizmulițe de pĭele fină încrustată cu aur.

O țesătură de mătase, fină ca o pînză de păianjen, cade de pe umerĭ peste admirabilul săŭ corp.

E strălucitoare!

Ea dă tuturor impresiunea că nu e travestită, dar că una din străbunele sale a venit, cu frumusețea sa turburătoare și fenomenală, să-ĭ ĭa locul.

Și cu toate astea, nu; una dintre ficele luĭ Montezuma n'ar fi posedat această grație franțuzească atît de cuceritoare, acest farmec divin, acest spirit de a adresa fie-căruĭa complimentul care ar fi putut să-l măgulească, să-l gîdile pînă în fibrele cele maĭ intime.

Și toate cunoștințele noastre defilează pe dinaintea-ĭ.

Maĭ întîiŭ, Sarah Mohren, născută Napoulo, somptuos de frumoasă în «regina Estera», cu o tiară de diamante pe cap.

Baroneasa Nollet, atrăgătoare și dulce în toaleta-ĭ de toamnă.

Fica sa, Teraza de Prémesnil, drăguță ca un vis în «Margareta luĭ Faust», poartă o rochie de brocart alb.

Noretta, pe care o însoțește contesa, căcĭ o adoră, e admirabilă în toaleta sa de toate culorile.

Apoĭ Sylvia,... în fluture albastru!... cu aripĭ la umerĭ și cu două marĭ coarne pe cap.

Toată lumea o privește, o recunoaște și pufnește de rîs.

Francisca o urmează, tăcută și enigmatică, cum e de obiceiŭ; de Graves a sfătuit-o să îmbrace un costum de boemă.

Costumul e reușit de minune.

Sosesc apoĭ Eugeniŭ în derviș, Louis în costum «polichinelle», și Lafont—mult maĭ în urma acestor douĭ—e în «Nostradamus».

Marchizul de Fontenay, ne putînd rezista stăruințelor duceseĭ, a venit și el împreună cu Maurice.

— Eŭ nu sînt obicĭnuit cu serbărĭ de astea, ĭ-a zis Martin; am să fac o impresie tristă.

Iar ea ĭ-a răspuns:

— Veĭ apare în «chevalier de Maison-Rouge».

— Amorezul regineĭ? zise el cu un surîs timid.

Ea dădu din umerĭ și făcu semn din cap că *da*.

In salonul de prezintare, ea îĭ zise încet, cînd îl văzu:

— Regina este sălbatecă!...

Neputînd înțelege, el se depărtă cu capul aĭurit.

Maurice caută pe Noretta; el e foarte cochet, foarte fin și foarte drăguț băĭat.

In sfîrșit, Maxime, melancolic și plictisit, apare sub o rasă de călugăr.

Și în mijlocul acestor muzicĭ, acestor lustrurĭ, acestuĭ parfum de florĭ amestecat cu parfumul Doamnelor, nu se poate de loc danța, aglomerația fiind prea compactă; de la un capăt pînă la cel-l'alt al mulțimeĭ nu se observă de cît o ondulare ritmată și dulce, o cadență abĭa văzută.

Grădina, minunata grădină, cea maĭ frumoasă din acest cartier, servă acelora carĭ nu se tem de frig și carĭ, înăbușițĭ de aerul des al saloanelor, simt nevoĭa să respire puțin aer curat.

Din cînd în cînd, un Mirliton înpanglicat, o Pierettă albă, o mare damă rusă orĭ un suveran din Orient, se arată, face un înconjur grăbit, respiră cu lăcomie aerul proaspăt și puternic, iar în urmă se reîntoarce în salon...

In bal, rîsete, poveștĭ, încercărĭ de a se cunoaște uniĭ pe alțĭ.

La bufet, oamenĭ politicĭ, — ale căror Doamne sînt travestite în sultane saŭ Columbiane, în Noapte albă saŭ Zi trandafirie,— conversează avînd mantaua venețiană pe umăr.

Lafont, lîngă Imaculata pe care n'ar vrea s'o maĭ părăsească, caută să-șĭ stăpînească formidabila emoțiune de care e cuprins.

(Va urma)

Toți miniștrii cari aŭ fost erĭ la Chitila, pentru a lua parte la inspecția pe care regele și prințul Ferdinand aŭ făcut-o fortuluĭ Chitila, s'aŭ întors în Capitală.

Azĭ după amiazĭ se va ține un consiliŭ la ministerul de externe. D. Stolojan va comunica colegilor săĭ ultimile rezultate ale întrevederilor ce a avut cu maĭ mulțĭ prefecțĭ și primarĭ din orașele unde sînt neînțelegerĭ.

Iarăși cămătarii

In contra cămătarilor Iulius Blumenfeld și Osias Meyer, s'aŭ lansat mandate de aducere, de oare-ce sînt învinovățițĭ, că ar fi făcut daraverĭ ilicite în unire cu dispărutul cămătar M. Cornea.

In această afacere maĭ sînt implicațĭ și alțĭ periculoșĭ cămătarĭ, vestițĭ prin șantagiile făcute în trecut și prin carĭ aŭ reușit a strînge avere, cu care fac acuma cămătă nerușinată.

Cămătarul Cornea, se zice, că înainte de a dispare, a aranjat daraverile cu cîțĭ-va din aceștĭ periculoșĭ cămătarĭ pe carĭ îĭ numim maĭ sus, și carĭ probabil vor fi arestațĭ. Parchetul maĭ urmărește pe alțĭ cîțĭ-va din eĭ.

Pare că chestia cămătarilor va veni iarășĭ la ordinea zileĭ, și de astă-dată se speră a se scoate la iveală numeroasele daraverĭ murdare ale acestor cămătarĭ.

D. Fleva a plecat aseară la Hușĭ pentru a lua parte la întrunirea pe care amiciĭ săĭ o vor ține astă seară în acel oraș, în vederea alegerilor comunale care vor avea loc Duminecă la 13 Octombre.

Ni se spune că guvernul, cu ocaziunea venireĭ împăratuluĭ Austrieĭ în Capitală, a pus între alte sume de banĭ la dispozițiunea D-luĭ P. Stătescu, prefectul polițieĭ, și suma de două-zecĭ de miĭ de leĭ ca să o distribuie comisarilor polițieneștĭ pentru a-șĭ face fracurĭ, etc.

Din această sumă însă, comisariĭ de poliție nu aŭ primit absolut nicĭ un ban.

Ce s'aŭ făcut baniĭ?

Aseară elevele Azilului Elena Doamna s'aŭ întors de la Brebu. Cursurile vor începe săptămîna viitoare.

Liberaliĭ și D. Poni

In cercurile guvernamentale se agită grozav în contra D-luĭ Poni. Uniĭ profesorĭ universitarĭ, carĭ sînt și deputațĭ, spun în gura mare:

— N'am făcut nimic, dacă se duce Palladi. Vorba e să se ducă Poni, care-ĭ o pacoste la ministerul instrucțieĭ.

Și din toate părțile, D. Sturdza este asaltat ca să sfîrșească odată cu D. Poni.

Avertismentul D-luĭ Poni

Un intim al D-luĭ D. Sturdza, spunea maĭ alaltă-erĭ într'un cerc de amicĭ:

— I-a dat D. Sturdza un avertisment delicat, cînd a făcut să nu-l decoreze Frantz-Iosef, dar Poni se face că nu înțelege. Luĭ îĭ trebuiesc alt-fel de avertismente. Și dacă nu se supune, îl vom repune.

Vinovăția D-luĭ Poni

Este adevărat că ura în contra D-luĭ Poni se accentuiază pe fie-care zi.

Și chestia principală este, nu că D-sa a făcut regulamente monstruoase, nu că a comis o mulțime de neregularitățĭ și acte arbitrare, dar pentru că nu voiește să dea slujbele pe mîna colectiviștilor, nu vrea să mustruluiască pe profesorĭ prea mult după pofta colectiviștilor.

D. Poni, ca profesor, voia să aĭbă în favoarea sa faptul de a nu fi lovit în profesorĭ și colectiviștiĭ vor să aĭbă acolo un om al lor, care să lovească orĭ cînd interesul partiduluĭ ar cere.

Pretendențiĭ

Afară de aceasta, maĭ sînt și cîțĭ-va pretendențĭ carĭ silesc ieșirea D-luĭ Poni din minister.

Aceștia își zic:

— Mă rog, de ce sîntem noĭ membriĭ devotațĭ aĭ partiduluĭ? De ce am făcut noĭ sacrificiĭ anĭ de zile, pentru ca să vie tot un ministru conservator să ia portofoliŭ? Ce sîntem incapabilĭ, noĭ liberaliĭ? Să ne ierte D. Sturdza.

D. Poni să fie ministrul conservatorilor cum a maĭ fost.

Proiectele D-luĭ Poni

Și D. Poni va ieși din minister înainte de deschiderea Camerilor, pentru-că e sigur că nu va putea să-șĭ treacă nicĭ un proiect de lege.

D.

Postul de șef al serviciuluĭ contencios de la Eforia spitalelor civile, ocupat pînă acum de D. Christu, a fost desființat.

Pădurea Grobat din jud. Bacăŭ, proprietatea D-luĭ Nicu Ghica, arde de erĭ.

Cu toate măsurile și ajutoarele date la timp, focul n'a putut fi stins încă.

Se crede că focul ar fi fost pus.

Sălbăticie militară

Aseară, un scandal revoltător s'a petrecut în gara de Nord.

Comandantul comp. 2 din reg. 1 de Geniu, Căpitanul Opran, a bătut cu sabia pe sub-șeful găreĭ de Nord, D. Pascu, tăindu-ĭ două degete de la mîna dreaptă, pentru că acesta, ocupat fiind cu sosirea unuĭ tren, n'a putut să-ĭ dea liberă imediat linia către Halta Cotroceni, cerere pe care D. Pascu n'o putea îndeplini, linia fiind ocupată de un vagon din care tocmaĭ în acel moment coboraŭ elevele Azilului Elena D-na.

Atragem atenția D-luĭ colonel Boteanu, comandantul regimentuluĭ, asupra acestuĭ sălbatec sub-altern al săŭ și îĭ cerem să ia măsurile cuvenite pentru pedepsirea luĭ.

Acest ofițer brutal a insultat aseară și pe alte persoane carĭ se aflaŭ fața la scandal, lăudîndu-se că va bate pe toțĭ cu sabia, cum a bătut pe sub-șeful găreĭ.

Cetitoriĭ noștri știŭ că prin Decembre o întreagă familie Goldman, compusă din 4 persoane, aŭ fost omorîtă fără a se putea descoperi criminalul.

După îndelungate cercetărĭ, erĭ, un agent secret al polițieĭ din Tecucĭ, a descoperit pe autor, la Nicoreștĭ.

El e un tînăr anume Groschy, în vîrstă de 20 anĭ. A mărturisit crima în totul.

Chestia Ploeștilor

D. maior Handoca, prefectul de Prahova și D. Luca Ionescu, inspector administrativ, aŭ avut astă-zĭ o îndelungată convorbire la ministerul de interne cu D-niĭ Stolojan și G. Morțun, secretarul ministeruluĭ.

Eĭ aŭ făcut cunoscut D-luĭ Stolojan actuala situație politică din acel oraș, expunînd ministruluĭ rezultatul întrevederilor pe care le-aŭ avut cu liberaliĭ potrivnicĭ D-luĭ Stanian.

*

Din cele ce am aflat, rezultă că guvernul se simte foarte încurcat cînd e vorba a lua o soluție definitivă în privința neînțelegerilor și scandalurilor din Ploeștĭ.

Dizidența puternică care s'a format și se mărește neîncetat în jurul deputatuluĭ C. T. Grigorescu și în contra D-luĭ Stanian, a îngrijat guvernul, care ar dori să dizolve cît de curînd consiliul și să întocmească o comisiune interimară, care să poată fi și pe placul bătrînuluĭ șef dizident, C. T. Grigorescu. In această privință însă, dificultățile ce întîmpină guvernul sînt foarte marĭ.

*

D. Stanian care a convorbit erĭ la minister cu D. Stolojan, ar fi dispus să-șĭ dea demisia, însă fără a i se face vre-o anchetă. Dizidențiĭ se opun însă și cer anchetarea potlogăriilor săvîrșite, refuzînd de a se maĭ aduna în consiliŭ, dacă vălul care acopere hoțiile săvîrșite nu va fi dat în lăturĭ.

In acelaș timp, pozițiunea D-luĭ Luca Ionescu e foarte delicată și guvernul l'a însărcinat să cerceteze pe ascuns cam ce bază aŭ denunțările, și să raporteze ministruluĭ de interne.

*

D-luĭ Luca Ionescu îĭ vine firește foarte greŭ a face o anchetă pe față, căcĭ pe de o parte ține la D. Stanian și pe de alta nu ar vrea să se strice cu mulțĭ amicĭ aĭ săĭ către carĭ are multe obligațiunĭ.

Dar nicĭ să acopere pe față aceste potlogăriĭ nu poate, de oare-ce are oare-carĭ veleitățĭ de a ajunge la primărie.

*

Nu maĭ e acum nicĭ o îndoială că consiliul comunal va fi dizolvat. Guvernul nu voiește să înceapă însă o campanie electorală în actuala stare de lucrurĭ, de oare-ce ar fi o încercare care l'ar costa mult.

Conservatoriĭ și junimiștiĭ din Ploieștĭ aŭ început să se agite, dizidențiĭ de asemenĭ, și guvernul va fi bătut cu siguranță la nouile alegerĭ.

In acest caz, lucrurile nu se vor tranșa definitiv, pînă cînd lista comisiuneĭ interimare nu va fi alcătuită în unire cu D. Grigorescu.

*

E posibil ca D. Luca Ionescu să-șĭ dea demisia și să fie numit prefect la Prahova, în locul D-luĭ maior Handoca, care, orĭ carĭ ar fi rezultatul hotărîreĭ ce va lua guvernul, e socotit prea slab pentru a maĭ putea rămîne în capul administrațieĭ acestuĭ județ.

Cît despre D. Grigorescu, se dă ca sigură știrea că va fi numit președinte al comisiuneĭ interimare și apoĭ ales primar în locul D-luĭ Stanian, cu condițiunea ca să nu se atingă de vechia administrație comunală a concetățeanuluĭ săŭ, Radu Stanian.

De o cam dată așa staŭ lucrurile.

Vip.

Adevĕrul ilustrat *pentru Duminica viitoare, va avea următoarele ilustrațiunĭ: Portretul celebruluĭ pictor ungar* Muncascy; Teatrul Național *din Iașĭ, schiță după o fotografie*; Apa în Capitală, *schiță umoristică și, ca satiră politică:* Ghenadie și conservatoriĭ.

Pe lîngă ilustrațiunĭ, textul va fi ca în tot-d'a-una îngrijit și va coprinde articole semnate de colaboratoriĭ noștri.

In ziarul nostru de Marțĭ 8 Octombre am publicat o dare de seamă asupra crimeĭ din Caracal.

Azĭ s'a prezintat în redacția noastră D. locotenent Tudorachi, fratele victimeĭ Elena Popescu, și ne-a cerut să rectificăm unele din cele coprinse în acea dare de seamă.

D-sa nu a spus reporteruluĭ nostru că D. colonel Magheru a împiedecat mersul justițieĭ, ci numaĭ că a luat pe soldat de acasă de la căpitanul Popescu, de teamă că acesta, care era disperat, să nu comită vre-un act de violență contra asasinuluĭ.

In ceea ce privește aprecierile carĭ sînt făcute asupra purtăreĭ D-luĭ colonel Magheru, acestea privesc pe autorul articoluluĭ și nu avem să dăm cont de ele D-luĭ locot. Tudorachi.

DE PESTE MUNȚI

Comitetul central electoral al comitatuluĭ Sibiŭ a fixat data alegerilor de deputațĭ la 29 Oct. st. n.

*

Cu privire la viitoarele alegerĭ din Ungaria, partidul sîrb hotărînd a se abține, publică un manifest din care extragem următoarele pasagiĭ: „Toate partidele maghiare sînt de o potrivă cuprinse de dușmănie față cu nemaghiariĭ, așa în cît aprobă toate măsurile ce se iaŭ în contra naționalităților.

Alegătoriĭ sîrbĭ să aibă tot-d'a-una înaintea ochilor această ideie, de aceea să-șĭ cruțe forțele și sa le păstreze pentru timpurĭ maĭ bune, convinșĭ fiind, că la urma urmelor totușĭ principiile acestea vor birui...“

*

Ziarul bănățean *Dreptatea* s'a declarat contra conferințeĭ generale, pe care a convocat-o partidul național din Transilvania, căcĭ, adaugă *Dreptatea*, ar fi a se călca ordinele guvernuluĭ care a dizolvat partidul romîn, ordine carĭ cu toate că sînt ilegale, trebuiesc însă respectate.

Ciudată logică maĭ are și *Dreptatea*.

*

Tribuna dezminte știrea dată de ziarele ungureștĭ, cum că romîniĭ vor lua parte la alegerile de deputațĭ și că mulțĭ dintr'înșiĭ șĭ-aŭ pus candidatura.

Tribuna maĭ adaugă că oamenĭ ca Goldiș, Szerb, Beleș, Vuja etc., poate să-șĭ aleagă guvernul *o sută*, căcĭ eĭ tot nu vor reprezinta în dietă pe romînĭ, ci pe aceia carĭ ĭ-aŭ ales, adică pe funcționariĭ publicĭ și pe jidanĭ.

*

In *Polhora*, comitatul Arva, geandarmeria a tras focurĭ asupra alegătorilor slovacĭ. Patru aŭ rămas morțĭ, iar patru-spre-zece sînt greŭ rănițĭ. Intregul ținut e în fierbere.

*

La 12 Octombrie se va judeca la tribunalul din Sibiŭ, un noŭ proces de agitație. Acuzat e D. *Petru Iuga* jun., preot în Tilișca, pentru-că în zilele Memoranduluĭ a cetit în biserică „Apelul“ tinerimiĭ. Apărător va fi D. Dr. *Amos Frîncu*.

*

La 3 și 4 Oct. s'a ținut la *Lugoj* congregația comitatuluĭ Caraș-Severin. Prefectul a raportat între altele și asupra măcelului de la Mehadia, spunînd simplu, că el a studiat cauza pe temeiul datelor oficioase și s'a convins, că *numaĭ poporul romîn din Mehadia e vinovat de săvîrșirea măceluluĭ* (!) Membrul *C. Brediceanu* propuse suspendarea și punerea în cercetare disciplinară a notaruluĭ și primaruluĭ. Propunerea a fost *respinsă*. După această „rezolvare“ revoltătoare a afacereĭ, s'a primit fără nicĭ o modificare proiectul de regulare al islazurilor comunale din fosta graniță, lucrat de D. Ilie Curescu și soțiĭ. După aceste, D. Dr. Dobrin a interpelat în cauza limbeĭ romîneștĭ la gimnaziul din Lugoj.

EXTERNE

Ziarele germane află că guvernul rus a dat ordin regimentelor din districtele Charcof, Odesa și Kiev, de a se afla gata de plecare și a chema sub arme pe toțĭ rezerviștiĭ, inclusiv ofițeriĭ.

Acest ordin pare a fi începutul uneĭ mobilizărĭ a forțelor rusești.

Regele Milan, care se află de vre-o cîte-va zile la Viena, se zice că va pleca la Belgrad, pentru a asista la lucrările pregătitoare pentru revizuirea Constituțieĭ.

ECOURI

Vinerĭ, la 11 Octombrie curent, ora 1 p. m. Academia Romînă va ține ședință publică.

Se vor face următoarele comunicărĭ:

D. Gr. Ștefănescu „Despre existența huileĭ în Romînia“.

D. D-r. V. Babeș „Despre microbiĭ mucoșĭ și septicemia mucoasă“.

D. D. C. Ollănescu „O nouă formă poetică“.

Societatea științifică-literară, *Tinerimea Romînă*, va ține ședință publică, Duminecă 13 Octombre a. c., ora 9 și jum. dimineața, în localul săŭ din Calea Victorieĭ No. 110, cînd D. *Petre Ștefănescu* va vorbi despre: *Educațiunea democrațieĭ*.

Institutul de fete *Bălteanu*, din calea Moșilor 162, autorizat din noŭ cu No. 6831 din 7 Septembrie curent, a început cursurile la 18 Septembrie, așa că părințiĭ carĭ nu șĭ-aŭ așezat încă copilele în școală, pot merge să viziteze acest institut, spre a se încredința de bunul luĭ mers.

DOSARUL ZILEI

Nepotul unuĭ cunoscut rentier din P.-Neamț, anume Aizic, fiind trimes cu un pachet, în care se aflaŭ banĭ în valoare de 2600 leĭ, de către unchiul săŭ la un antreprenor din Piatra, anume Goldstein, a dispărut cu baniĭ.

Autoritățile sînt în urmărirea hoțuluĭ.

*

Un mare incendiŭ a distrus erĭ la Măicăneștĭ, jud. R.-Sărat, 20 de case a le locuitorilor.

Focul a luat naștere de la casa proprietaruluĭ moșieĭ, M. Gherghiceanu, și din cauza vîntuluĭ s'a întins în tot satul.

Mulțĭ oamenĭ aŭ rămas fără adăpost.

*

Acum 10 zile, fata locuitoruluĭ Mitrea Chiriță, din comuna Bălinoasa, jud. Vlașca, a dispărut de acasă îmbrăcată bine și purtînd la gît o salbă de aur.

Cu toate cercetările părinților și ale fraților eĭ, precum și ale autorităților, dispăruta n'a putut fi găsită.

Erĭ, un țăran, trecînd prin pădurea Oncești, la marginea eĭ țăranul s'a oprit să se odihnească, lîngă un puț părăsit.

Din întîmplare, uitîndu-se în puț, zărește acolo un cadavru.

Dă de știre imediat autorităților carĭ, scoțînd cadavrul, constată că era al feteĭ dispărute.

Cadavrul a fost găsit fără salbă la gît și îmbrăcat numaĭ cu un zăbun.

După cum se vede, e la mijloc o crimă.

S'aŭ început cercetările.

*

Un nebun anume Niță Georgescu, a vrut să se arunce în Dîmbovița în apropiere de podul de la Abatoriŭ.

A fost însă reținut la timp de către un sergent și trimis la Mărcuța.

SPECTACOLE

PALATUL ATHENEULUI ROMÎN, Sîmbătă, 9 Noembrie, 1896, concert dat de D-șoara Paulina Steinfeld, absolventă premiată a conservatoruluĭ de canto din Bucureștĭ, cu bine-voitorul concurs al D-neĭ Maria Taban-Chefaliadi, pianistă, al D-lor Gustav Steinau, bariton, M. Dafin, violoncelist și D. Dimitriu.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVERUL"

78

PRIMEJDIE DE MOARTE

XLVI

La Douvres

— E cu Juditha.

Faţa luĭ se întunecă, observînd atît schimbarea ce se produsese în figura mea mea cît şi ezitarea răspunsuluĭ.

Ivan lungi gîtul, ca să asculte ceea ce trebuĭa să spun, cînd Gordon stăruĭ:

— Ce are el?

Nu putuĭ răspunde; emoţiunea mă înăbuşea.

Imĭ ascunseĭ faţa în mîinĭ.

— Taras a pierdut vederea,—zise Pelham, venindu-mĭ în ajutor.—I-aŭ aruncat cu vitriol în ochĭ.

— Am spus eŭ că acesta va fi sfîrşitul, făcu Ivan liniştit; — Exilul, mutilarea saŭ moartea.

George îşĭ trecu braţul pe după al meŭ şi zise:

— Curaj, mică soro!

Il avem cu noĭ încă, ĭar adversariĭ săĭ ajungîndu-şĭ scopul, îl vor lăsa în pace.

Un om ca Taras nu-şĭ pune toată fericirea numaĭ în realizarea uneĭ singure ideĭ.

El a luptat o luptă straşnică; poate, decĭ, să depună armele şi să se bucure de plăcerile ce poate oferi o viaţă liniştită.

Şi noĭ ne vom însărcina să-l facem fericit, nu-ĭ aşa?

Mergeam să dejunăm la otel şi de-abĭa acum îmĭ aduseĭ aminte că nu prezintasem pe D. Pelham prietenilor meĭ.

El se sforţase, dar fără succes, de a se face plăcut luĭ Ivan Fără Nume.

— Vă recomand pe D. Pelham, ziseiŭ eŭ, un om de legĭ care mĭ-a fost de mare ajutor.

Aş putea spune că n'aţĭ fi fost aicĭ astă-zĭ, dacă dînsul nu mĭ-ar fi arătat drumul pe care să merg.

— Sînt de două orĭ fericit că vă cunosc, Domnule,—făcu Georges, stringîndu-ĭ cu putere mîna.—Avem încă nevoĭe de experienţa D-tale, căcĭ încă nu ne-am atins scopul.

Dar vom regula daraverile după masă. Mîncînd, el îmĭ povesti următoarele:

— Borgis Schemyl e omul cel maĭ faĭmos şi tot-o dată cel maĭ onest colector de impozite pe care l-am întîlnit.

Pe dată ce a primit depeşa din Moscova de la fratele săŭ Petre, s'a şi pus la lucru.

Norocul voi ca aceştĭ doui dracĭ de cazacĭ, carĭ ne escortaseră la plecarea din Petersburg, să fie trimişĭ ca să ne caute prin pădure.

Dar eĭ îşĭ petrecură timpul la poştă.

Ce făcu Borgis?

Intr'o noapte, el le dete de băutură, îĭ înveli în straĭe calde şi îĭ puse să se culce pe cuptor.

In starea în care se aflaŭ, îĭ fu uşor omuluĭ nostru să le ĭa vestmintele, armele şi toate hîrtiile ce ne priviaŭ, şi în urmă să ni le aducă nouă.

Intraiŭ cu mare greutate într'una din aceste uniforme; Ivan înnota în cea-l'altă, aşa îĭ era de largă.

Eram frumoşĭ de tot!

Ivan nu maĭ avea nevoĭe de alt ornament, dar se găsi cu cale să se înfăşure partea de jos a figureĭ mele într'o batistă stropită cu sînge, aşa în cît să se poată crede că am falca zdrobită într'o luptă cu banditiĭ; asta mă scutea de a vorbi pe drum, afară de cîte-va murmure confuze pe carĭ Ivan se însărcina să le interpreteze în ruseşte.

După ce se aranjă totul, încălecarăm caiĭ cazacilor,—caĭ carĭ se aflaŭ legaţĭ în curtea caseĭ de poştă,—şi o tulirăm.

Ivan ştia drumul.

Am pus caiĭ în fuga mare, ca şi cum am fi alergat pe mizerabilul fugar care îmĭ zdrobise falca.

Din cînd în cînd odihneam caiĭ, dar noĭ nu închideam ochiĭ nicĭ-o dată.

Dacă ne simţiam cum-va prea obosiţĭ, apoĭ făceam popasurĭ în vr'o localitate retrasă, pe unde nu bănuĭam că s'ar afla niscaĭ funcţionarĭ curioşĭ să afle ce sîntem şi ce voim.

Ni s'aŭ întîmplat multe bucluri, dar am scăpat cu obraz curat din orĭ-ce primejdie şi, în sfîrşit, într'o noapte frumoasă, dădurăm de mahalalele Moscoveĭ.

Ivan avea acĭ nişte prietenĭ carĭ ne ajutară să ne schimbăm deghizamentul.

Un negustor american şi curierul acestuĭa ne împrumutară cu multă bună-voinţa paşapoartele lor.

Fără alte piedicĭ, traversarăm Petersburgul şi ajunserăm la Berlin.

Cînd George începuse această povestire, Ivan Fără Nume, scoţînd o carte din pozunar, se pusese pe cetit, ca şi cum pericolele lor din trecut n'aveaŭ nicĭ un interes pentru dînsul.

El îşĭ continuă lectura pînă la sfîrşitul conversaţieĭ.

L-aĭ fi crezut surdo-mut, văzînd perfecta nepăsare ce arăta faţă cu cele ce se vorbĭa.

In sfîrşit, George rosti:

— Eĭ bine! ce ne facem?

La această întrebare, Ivan puse cu îngrijire un semn în carte, o vîrî în pozunar, îşĭ trase scaunul puţin înapoĭ şi îşĭ fixă ochiĭ în tavan.

— Da, trebuĭe să luăm cît maĭ repede o hotărîre, ziseiŭ eŭ.

Mie îmĭ vine să telegrafiez Juditheĭ.

— Unde e ea? întrebă George.

— La ţară, cu Taras.

— Atuncĭ, să mergem acolo.

Eŭ întrebaiŭ cu privirea pe informator.

— Sînt multe lucrurĭ de discutat, şi poate oare-carĭ formalităţĭ carĭ trebuĭesc îndeplinite azĭ de dimineaţă.

Dar D-voastră puteţĭ pleca, cred, chĭar după prînz, căcĭ azĭ abĭa e Vinerĭ.

George avu un aĭer zăpăcit; Ivan se legăna mereŭ în scaun, cu ochiĭ vecĭnic pironiţĭ în tavan.

— Explică-le ce s'a întîmplat, — ziseĭ eŭ luĭ Pelham,— căcĭ mă duc la telegraf.

Dejunasem într'un salon particular.

Cînd sosiĭ la poştă, trimeseĭ, ca prinsă de frigurĭ, următoarele vorbe Juditheĭ:

«A sosit. Venim astă-seară. Spune totul luĭ Taras».

Cînd mă întorseĭ la otel, D. Pelham avea o privire gravă, Gordon era cuprins de o furie grozavă şi, printr'un contrast izbitor, Ivan, cu cotul pe masă şi cu bărbia în podul palmeĭ, se distra răzînd cu cuţitul de pîĭne firmiturile de d'naintea celuĭ-l'alt.

— Cum crezĭ D-ta că ar trebui să fie tratat un asemenea mizerabil? strigă Gordon, în mînia sa, vorbind de sigur despre Kavanagh.

— Intr'adevăr,—răspunse D. Pelham,— sînt la mijloc treĭ-patru crime carĭ pot fi pedepsite de lege.

Putem lua imediate măsurĭ pentru a-l pune în stare de arestare.

Ridicarea D-voastră constituie un al douilea cap de acuzaţie foarte serios...

— Nu mă gîndesc de loc la asta,— întrerupse George, neliniştit.

Ce pedeapsă destul de teribilă s'ar putea aplica monstruluĭ care a răpit vederea luĭ Taras?

(Va urma)

Proprietar, CONST. MILLE   Tipografia ziaruluĭ „Adevĕrul" Pasagiul Băncel Naţionale   Tipărit cu cerneală E. T Gleitsmann, Dresda